

Горнака поведе хорото. Исмаил бег остана на опашката и като обиколиха три пјти около бреста — разтвориха се широко портите. Най-стар ратай с пжлен котел вода преля пжтя преди жетварите да тржгнат, та да им вжрви жетвата като по вода.

Пжрви потегли Горан Горнака, вжзседнал белия си кон; след него Исмаил бег на малко конче алено, като катжрче, а после гайдаря и жетварките. Ред сз пази като на свадба. И свадбен е този ден. Че както на жениха се увенчават надеждите на свадба — тжй става и с добрия стопанин в пжрвия ден на жетва.

Пжтя през пжрвия ден е най джлжг, защото жетвата се почва от крайната нива. И щом поеха друм в нивята — Исмаил бег отби конче от страна.

— Нека останем на дире, — се обжрна кжм Горана той, — че ми е драго да им гледам играта.

Горнака отби коня след бега.

Гайдата свирѝ хоро чевржсто; жетварките две по две извиваха кржшни снаги и плавно отминават напред.

Наближава слжнце да изгрей.

Жетварките счестяват стжпки, че знае се пжрви клас треба да падне пред слжнце, за да не оплане житото през дни на жега.

Безпокойно стжпват жетварки, виждайки че слжнцето ще изгрей; ала Горнака си знае реда. Той измерва, че има време до изгрев. Знае кжде е нивата: за пржв пжт ли жени на нея.

Исмаил бег яхнал малкото си конче, което го люлей с лекия си ход, гледа безкрайните си нивя, посребрени от утренняя роса и нещо широко му е пред очи. Па застава малко надире за да изгледа четата жетварки с белите ржченици на глава и преплеснати сжрпове на рамо и стори му се, че това е младо военство, което е тржгнало на поход.

Само грижливия стопанин познава това чувство, което изпитва човек, когато пжрвия ден жетварките настжпват в нивята. То не е само чувство да се прибере заложен труд — не, то е да останеш верен на реда, който си следвал цел живот. А запазване на реда е една голема радост.